

Portada

MARES INFLUENTS A LA XARXA

Moltes mares busquen acompanyament, formació i reflexió en blogs escrits per altres mares. Són les noves 'influencers' en el món de la criança

"La maternitat, avui en dia, és molt més preparada, sentida i viscuda que abans. Les nostres mares eren molt més joves quan van ser-ho i no s'ho pensaven tant. Ara som més patidores i volem més informació. I amb una maternitat cada cop més conscient i escollida, on et plantejes i penses molt el moment en què vols ser mare, és lògic que vulguis fer aquest pas amb tota la informació possible", expressa Sofia Fournier (foto 5), ginecòloga especialitzada en obstetrícia d'alt risc i diagnòstic prenatal al Centre de Salut de la Dona Dexeus. Parla de l'actual eclosió de blogs relacionats amb la maternitat i tot el que l'envolta. Ella mateixa és autora d'*Una mami que se mima*, que va guanyar el premi al millor blog d'embaràs del 2015 a la plataforma Madresfera. "Les dones estan incorporades al 100% en el món laboral, igual que els homes, i la maternitat moltes vegades els suposa un handicap, un fre o un desequilibri que no saben com integrar. Compartir experiències amb altres mares ajuda molt a veure com encabar aquesta nova etapa en la teva vida, aprendre a gestionar-la i agafar idees", assenyala.

Fournier va participar al maig en l'última edició de Dexeus Digital

JUDIT MONCLÚS

Mums, un espai de trobada entre mares digitals que organitza el centre mèdic per facilitar el *networking* entre dones que volen intercanviar informació d'interès o compartir la seva experiència maternal per internet. Es tracta de l'anomenada *maternitat 3.0*, un fenomen a l'alça que, a més de permetre la conciliació laboral i familiar, ha facilitat que moltes dones hagin impulsat la seva projecció professional. És el cas de Sara López (foto 2), que després de passar-se més de dotze anys recorrent el món treballant en grans empreses de moda es va voler reinventar per passar més temps al costat dels seus tres fills. D'aquest canvi de vida en va néixer el blog *Etoile No. 5*. "Vaig fer un màster en gestió de webs i màrqueting *online*, i vaig començar el blog per posar en pràctica tot el que havia après. La resta va anar sortint a poc a poc", afirma. López ha convertit el seu espai a internet en el seu nou *modus vivendi*, ja que, a més de parlar de nens, també hi combina la moda i la decoració, i ven productes artesanals, exclusius i originals, per a mares i infants. "El retorn fins ara ha sigut molt positiu. El que més em sorprenia al principi és que pogués estar a casa escrivint i fent el que m'agrada-

va i poder tenir ingressos per això. Veia la llum del sol i podia compartir amb els meus fills converses a la sortida de l'escola", explica.

Estoreta és el nom del blog de la terrassenca Esther Martínez (foto 3). L'any passat es va convertir en mare i, tal com es presenta a la xarxa, amb la seva filla Valentina va descobrir "l'apassionant i dur món de la maternitat". El blog, que va néixer el 2015 sobre decoració i el món del *do it yourself*, li serveix ara també per compartir les seves aventures com a mare primerenca. "Volia trobar respostes, compartir experiències, sentir-me acompanyada i cobrir la necessitat d'explicar al món el que ens està passant. En cap moment em vaig parar a pensar que allò que escrivia ho llegirien milers de persones i que podria ser una font d'ingressos per a mi," afirma.

El mateix li va passar a María José Cayuela (foto 4), que és periodista i treballava fent revistes fins que va néixer el seu primer fill i, amb ell, *El blog de moda para tu bebé*, on va unir les seves inquietuds com a mare amb el món de la moda. Després va arribar The Blogs Family, una plataforma de blogs amb continguts per a famílies. "Els blogs són espais de prescripció molt apreciats pels nostres lectors. Les xarxes socials, encara que tinguin un creixement imparable, són molt efímeres. Serveixen d'altaveu però el contingut que perdura a la xarxa, el que l'usuari troba quan necessita informació i dades, és el que generem els periodistes als blogs o als mitjans de comunicació digitals", apunta Cayuela.

4

'INFLUENCERS'?

"Sempre que algú em diu que soc *influencer* se m'escapa el riure, perquè no sé en quin punt m'hi vaig convertir. Però sí que és cert que com a personatge públic tens certa pressió o responsabilitat a l'hora de mostrar els continguts al teu blog. Jo m'ho treballo molt per oferir material de qualitat i aportar un contingut que sigui de gran utilitat", apunta Martínez. Per la seva banda, la fundadora d'*Etoile No. 5* es desmarca d'aquesta etiqueta: "El blog batega al ritme del meu cycle vital i el del meu voltant. No escric buscant paraules SEO. Sé que ho hauria de fer però crec que resta espontaneïtat al contingut, que si flueix sense pressions acaba

5

sent de més qualitat i les seguidores ho valoren molt".

"Abans de publicar, miro els continguts, l'objectiu que vols comunicar i segueixes la teva línia al marge de modes o recursos que poden ser més fàcils. Prefereixo que les persones que em segueixen des de fa anys se sentin còmodes sent fidel als meus valors", apunta Rebeca Zorzano, que des del 2009 dirigeix l'empresa *online* Mon Petit Nicolás. Mare de sis fills, destaca la curiositat que desperten les vides de les blogueres amb més seguidors mentre assegura que pel que fa a la intimitat familiar, aquesta exposició no l'ha afectat: "He exposat els meus fills en comptadíssimes ocasions".

CONSTÀNCIA I QUALITAT

"Els dos pilars fonamentals per portar un blog són la formació i la constància. Escriure els 100 primers posts no costa gens, la il·lusió els fa sols. El que costa és escriure a partir del 101", reconeix Sara López. De fet, només l'1% dels blogs que apareixen a internet tenen vida més enllà del primer any. "A les xarxes només existeixes en la mesura en què estàs activa. La constància et porta a l'obligació de planificar, encara que sigui inconscientment". Victòria Peñafiel és una fotògrafa especialitzada en nadons acabats de néixer i, a més, és cofundadora de l'associació Dits Petits –una entitat sense ànim de lucre que fotografia nadons prematurs o hospitalitzats– i impulsora del projecte fotogràfic *40+2*, on documenta històries de parts. "Volia explicar píncoles de la meua feina i de la meua última maternitat", comenta. Encara que la seva activitat orbita més a través d'Instagram, assegura que el retorn que ha aconseguit ha sigut impressionant: "Exposar-se a les xarxes sempre té un punt incòmode. He après a mesurar molt les paraules i a meditar-les abans d'escriure-les".

"El problema d'internet és que ens hem malacostumat a aconseguir el que necessitem immediatament i amb el mínim esforç, i moltes persones creuen que viure d'un blog és tan fàcil com obrir-ne un, que pots fer-ho en cinc minuts", apunta Isabel Leyva (foto 1). El seu blog sobre Nova York *La 5th con Bleeker Street* va guanyar el premi Mujer Hoy 2011 al millor blog d'Espanya. Ara, des de *Mamá quiero ser blogger*, ajuda altres blogueres i negocis a guanyar més treballant menys amb l'ajuda d'estratègies i sistemes. "Si aquest ha de ser el teu mitjà de vida i vols que es converteixi en la teva feina a temps complet, l'has de tractar com a tal, ja que es convertirà en el teu petit negoci", aconsella. Leyva creu que la pressió a l'hora d'omplir de continguts de qualitat un blog existeix en funció del propòsit amb què l'hagis creat. "Tens tantes probabilitats de viure del teu blog com de treballar en allò en què t'has format. Les oportunitats te les crees tu".

L'apunt Blogueres a la comunitat 'Criatures'

"Quan dic que tinc quatre fills i tots són nois la gent només em diu coses del tipus «Quina feinada!» Al blog intento que es vegi que tenir família nombrosa no és tan complicat, que disfrutem molt dels nens i que en moltes ocasions veiem famílies amb només un fill molt més anguiades que nosaltres. Hi ha vida més enllà de la parelleta". Magda Minguet escriu el blog *Cinc homes a casa* a la web del *Criatures*. És historiadora de l'art, periodista i educadora familiar. "M'agrada molt escriure, encara que tingui poc temps. No sé escriure ficció i vaig pensar que el millor era parlar del meu dia a dia com a mare de quatre fills. Parlo de situacions en què em trobo i en les quals crec que tots els que tenim famílies grans ens sentim reflectits", explica.

Marina Sancho combina el seu blog *Pell a pell* amb el que porta per nom *Una família nombrosa*, també al *Criatures*. Atribueix l'auge d'aquests blogs temàtics a la individualització i a la soledat en què viu la societat. "Moltes mares pateixen un aïllament terrible i l'única via d'escapament són els blogs de mares", assegura. Sancho explica que, en el seu cas, escriure en aquests espais a la xarxa és un acte totalment desinteressat d'aportació a la societat. "Compartir aspectes de la meua maternitat m'ha ajudat a nivell personal en el sentit d'autoafirmació –afegeix–. El fet d'escriure et posiciona i influeix en la vida dels altres. Però el simple fet de viure i tenir un estil de vida concret, també".

"No sé si nosaltres inspirem altres mares o no. Per a mi, el veritable *influencer* a Catalunya en temes educatius ha sigut el Carles Capdevila. Crec que tots els que parlem de criança el tenim de referent perquè parlava clar i amb un equilibri total entre sentit comú i sentit de l'humor", rebla Minguet.

THINKSTOCK